

Vožnja zaprega je najstarija sportska disciplina konjičkog sporta čiji je cilj da prikaže sposobnost vozača i utreniranost konja na savladavanju različitih zadataka, kod nas najzastupljenija vožnjom preciznosti kroz čunjeve. Da je ovo sve popularniji sport u Republici Srbiji potkrepljuje činjenica o sve većem kvalitetu smotri fijakera i paradnih zaprega, sa sve većim brojem učesnika, kao i sve brojnim ljubiteljima, vernih pratilaca ovih događanja. Gotovo da nema vikenda, od aprila do oktobra, bez neke od fijakerijada. Sve je više mesta koja se prijavljuju za domaće fijakerijada i čine sve da postanu centri konjičkog sporta, da se njihovih mestom čuje topot razigranih konjskih kopita, zvuk točkova sve bogatije opremljenih fijakera.

Boris Mijalkovski iz ergele „Veličković“ iz Jabuke kod Pančeva je ove, 2019. godine, u izuzetno žestokoj konkurenciji, uspeo da objedini dve krune i postane ukupni pobednik u vožnji dvoprega i četvoroprega. Kaže da je to vrhunac njegove dosadašnje karijere. Ljubitelj je konja, fijakera, druženja, sa kolegama konjarima, ali i sa konjima.

Markantnog ali vitkog stasa, isklesanog godinama trenigna sa ovim plemenitim životinjama, Boris Mijalkovski je postao zaštitni znak porodične ergele „Veličković“ koja danas broji 93 čistokrvnih grla Lipicaner - rase konja. Cilj, zacrtan po osnivanju ergele 2009. godine bio je 100 priplodnih kobila, blizu je ispunjenja. Svi konji pripadaju ergeli u kojoj osim njega predano rade njegov brat, stric, i po potrebi radnik.

Pitanje je: Šta dalje?

Boris Mijalkovski planira da sledeću godinu započne nastupom na nekoj od fijakerijada u našoj zemlji, onoj prvoj Uskršnjoj u južnobanatskom selu Crepaja svakako, a potom kako koja dolazi na red, po utvrđenom kalendaru, gde je već viđen, prepoznat, i gde se dokazao. Ali glavni cilj mu je da se okuša u međunarodnoj konkurenciji, da nastupi u Mađarskoj, Hrvatskoj, Sloveniji, gde god bude imao priliku. Da krene za nekim novim iskustvom, da dalje uči od majstora, od onih koji su imali bolje uslove i mogućnosti, gde se daleko više ulaže u ovaj sport nego kod nas, gde se konjički sport, posebno fijakerijade svode na privatnu inicijativu.

Zimsko vreme je za konjare vreme zatišja, stagnacije, ali po rečima mlađanog Borisa Mijalkovski to je samo privid. Tačno je da nema takmičenja, ali u toku su intenzivne pripreme za nastupajuću sezonu. Jutarnji, podnevni, večernji treninzi na stazi su obavezni, jer samo puno rada dovodi do dobrih rezultata.

Iz njegovog iskustva, komunikacija sa konjima je od krucijalnog značaja, možda i najvažnija za uspostavljanje odnosa čoveka i konja.

- Morate non-stop da pričate, ne može se sesti i voziti. Konji moraju da naviknu jedno na drugo, a mi, vozači moramo sa njima da izgradimo međusobnu emociju, da osećamo jedni druge - kaže naš sagovornik.

